

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 września 2022r Sąd Rejonowy w Suwałkach odrzucił pozew i orzekł o kosztach postępowania. Podstawę odrzucenia pozwu stanowiło uznanie przez sąd, że zachodzi w sprawie brak jurysdykcji krajowej określony w treści art. 1099 kpc – co uzasadniało odrzucenie pozwu zgodnie z treścią tegoż przepisu. Sąd motywując swoje stanowisko wskazał na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 12 grudnia 2012 roku w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L z dnia 20 grudnia 2012 roku), które ma pierwszeństwo zastosowania przed normami prawa krajowego, w tym przepisy art. 11 i 13 tegoż rozporządzenia wykładane przez pryzmat regulacji zawartej w art. 5 ust. 1 rozporządzenia. Sąd w uzasadnieniu powołał się na wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z 31 stycznia 2018r – wydanego w sprawie C-106/17, który stwierdził, iż art. 11 i 13 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że nie może się na nie powołać osoba fizyczna, której działalność zawodowa polega między innymi na dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych od ubezpieczycieli, przywołując umowne nabycie wierzytelności od ofiary wypadku drogowego w celu wytoczenia przed sąd państwa członkowskiego miejsca zamieszkania poszkodowanego powództwa z tytułu odpowiedzialności cywilnej przeciwko ubezpieczycielowi sprawcy wypadku drogowego, który to ubezpieczyciel ma siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Zażalenie na to postanowienie wywiódł powód zaskarżając je w całości.

Skarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie:

1. art. 1099 § 1 k.p.c. w zw. z art. 11 ust. 1 lit. b, art. 13 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona) poprzez odrzucenie pozwu z uwagi na brak jurysdykcji krajowej, w sytuacji gdy powód był uprawniony do wytoczenia powództwa przed Sądem krajowym, w którym powód ma miejsce zamieszkania (czyli przed Sąd polski), albowiem powód nie jest przedsiębiorcą skupującym wierzytelności odszkodowawcze, a „jedynie” - podmiotem dochodzącym swojego wynagrodzenia za usługę najmu pojazdu zastępczego na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej z osobą poszkodowaną,

1. art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona) poprzez pominięcie, że zgodnie z tym przepisem w odniesieniu do ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej lub ubezpieczenia nieruchomości ubezpieczyciel może być ponadto pozwany przed Sąd miejsca, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę, czyli w tym wypadku - przed Sąd w Polsce, w S., albowiem zdarzenie wywołujące szkodę miało miejsce w S.,

2. art. 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych [wersja przekształcona) poprzez pominięcie, że zgodnie z tym przepisem osoba, która ma miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego może być pozwana w innym państwie członkowskim w sprawach dotyczących czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego - przed Sądy miejsca, w którym nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę {czyli w tym wypadku - przed Sąd w Suwałkach),

3. art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona) poprzez nieuwzględnienie, że w imieniu i na rzecz pozwanego w Polsce działał (...) Serwis Sp, z o.o.,

który posiada siedzibę w W. (co wynika z informacji zgromadzonych w Rejestrze Przedsiębiorców), a Departament Likwidacji S. - w S. (co wynika z pisma z dnia 4 sierpnia 2021 r. dołączonego do pozwu oraz do sprzeciwu), i który winien być traktowany jako filia, agencja lub inny oddział w rozumieniu tego przepisu, co z kolei umożliwiało pozwanie pozwanego przez Sądem w Polsce,

4. art. 98 § 1 k.p.c. poprzez uznanie powoda za przegrywającego spór i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, w sytuacji gdy zdaniem Sądu I instancji sprawa w ogóle nie podlega orzecznictwu tego Sądu, a więc nie sposób przyjąć, że ktokolwiek przegrał ten spór.

Wskazując na powyższy zarzut wnosił o

1. Zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez jego uchylenie w całości,

1. Zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, w postępowaniu zażaleniowym.

W odpowiedzi na zażalenia pozwany wnosił o jego oddalenie przedstawiając własną argumentację za trafnością rozstrzygnięcia sądu rejonowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie uznać należało za zasadne, mimo, że tylko w części zarzuty okazały się trafne. Jednakże trafność zarzutów dotyczących naruszenia przez sąd pierwszej instancji normy art. 11 ust 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 12 grudnia 2012 stanowiła wystarczającą podstawę do uznania, iż nie zachodziły podstawy do przyjęcia braku jurysdykcji krajowej.

Jak stanowi art. 11 ust. 1 rozporządzenia Ubezpieczyciel mający miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego może zostać pozwany przed sądy państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania. Z kolei ustęp 2. art. 11 rozporządzenia stanowi, że „Jeżeli ubezpieczyciel nie ma miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, ale posiada filię, agencję lub inny oddział w państwie członkowskim, to w sporach wynikających z ich działalności jest traktowany tak, jak gdyby miał miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego.”

Powyższa regulacja oznacza, że gdy ubezpieczyciel nie posiada siedziby ale posiada filię, agencję lub inny oddział w państwie członkowskim – to może być pozywany przed sądy tego państwa.

Z akt sprawy (k.11) wynika też w sposób jednoznaczny, że (...) Serwis Sp. z o.o. działa w imieniu i na rzecz pozwanego (...) COMPANY, co też potwierdza kolejny dokument znajdujący się na k. 48 akt sprawy, z którego wynika, że (...) Serwis Sp. z o.o. działając w imieniu i na rzecz (...) odmawia wypłaty odszkodowania – co sygnowane jest podpisem B. K. specjalisty ds. likwidacji szkód (...) Serwis Sp. z o.o. Powyższe dokumenty nie pozostawiają zatem wątpliwości, że na terytorium polski pozwane towarzystwo jest reprezentowane przez (...) Serwis Sp. z o.o.

O braku konieczności posiadania oddziału, a jednocześnie prawie do działania w imieniu ubezpieczyciela mającego siedzibę w innym państwie członkowskim stanowi art. 207 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 2283), który stanowi, iż zagraniczny zakład ubezpieczeń mający siedzibę w innym, niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej może wykonywać działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług.

Zestawienie powyższych faktów tj działania w imieniu pozwanego przez (...) Serwis Sp. z o.o. w powiązaniu z treścią art. 11 ust. 1 i 2 rozporządzenia i art. 207 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej – prowadzą do wniosku, iż nie zachodziły podstawy do ustalenia braku jurysdykcji krajowej, albowiem pozwanego należało traktować jakby miał miejsce zamieszkania (siedzibę) na terenie Polski (art. 11 ust 2 rozp.).

W związku z przywołaną argumentacją nie zachodziła potrzeba odnoszenia się do pozostałych zarzutów zawartych w zażaleniu, w znacznej części nietrafnych.

Finalnie wskazać należy, iż cytowane przez sąd rejonowy orzeczenie TS UE C-106/17, odnosi się do stanu faktycznego innego niż w sprawie niniejszej. Już bowiem z samej sentencji tegoż orzeczenia wynika, że odnosi się ono do przypadku, gdy ubezpieczyciel ma siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania poszkodowanego (w domyśle - nie posiada także oddziału, filii lub innej jednostki organizacyjnej działającej w jego imieniu). W sprawie zaś niniejszej zachodzą podstawy do uznania, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 11 rozporządzenia, iż w sporach wynikających z działalności ubezpieczyciel winien być traktowany tak, jak gdyby miał miejsce zamieszkania (siedzibę) na terytorium Polski.

Mając powyższe na uwadze i działając na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 3 kpc orzeczono jak w sentencji. O kosztach orzeczono na mocy art. 108 § 2 kpc.

SSO Cezary Olszewski